

— Komisja Europejska naruszyła przysługujące skarżącej prawo do obrony, ponieważ dopiero w zaskarżonej decyzji a) poruszyła kwestię dotyczącą zarzutu, iż nie wykazano niewydolności rynku w zakresie finansowania małych i średnich przedsiębiorstw wspieranych przez FIIT i b) skrytykowała władze krajowe za rzekomy brak przeprowadzenia właściwej analizy rentowności gospodarczej omawianych przedsiębiorstw i za ograniczenie się do dofinansowania ich pasywów.

— Komisja w zaskarżonej decyzji naruszyła zasadę uzasadnionych oczekiwań z uwagi na stwierdzenie, że projekt FIIT nie spełniał wymogów koniecznych w celu objęcia go dofinansowaniem z EFRR, ponieważ Komisja Europejska w okresie, w którym uczestniczyła w opracowaniu programu, działała w taki sposób, że wywołała u władz portugalskich pewne i uzasadnione przekonanie, iż finansowanie FIIT nie zostanie zakwestionowane tym bardziej, iż obowiązujące w tym czasie wspólnotowe ramy prawne, których niedopuszczalność nie była wcale oczywista, nie pozwalały na stwierdzenie istnienia oczywistego błędu w ocenie dotyczącego zgodności z prawem tego instrumentu finansowego.

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2083/93 z dnia 20 lipca 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 4254/88 ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego [(Dz.U. L 193 z 31.7.1993, s. 34-38) (ES, DA, DE, EL, EN, FR, IT, NL, PT)].

Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2010 r. — Prionics przeciwko Komisji i EFSA

(Sprawa T-112/10)

(2010/C 113/107)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Prionics AG (przedstawiciele: H. Janssen i M. Franz, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności opinii naukowej dotyczącej czułości analitycznej zatwierdzonych szybkich testów wykrywania zakaźnych encefalopatii gąbczastych (TSE) sporządzonej przez EFS-ę i Komisję, w zakresie, w jakim

w opinii tej nie zaleca się stosowania dwóch testów wytwarzanych przez skarżącą — Prionicsâ-Check LIA oraz Prionicsâ-Check PrioSTRIP — służących do obserwacji występowania gąbczastej encefalopatii bydła (BSE);

— obciążenie Komisji i EFS-y kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje opinię naukową EFS-y z dnia 10 grudnia 2009 r. dotyczącą czułości analitycznej zatwierdzonych szybkich testów wykrywania zakaźnych encefalopatii gąbczastych (zwaną dalej „opinią EFS-y”). Opinia ta zaleca między innymi, by czułość analityczna dwóch systemów testowych wytwarzanych przez skarżącą dla potrzeb wykrywania gąbczastej encefalopatii bydła została ponownie zbadana w ramach odpowiednich eksperymentów (chodzi o testy Prionicsâ-Check LIA oraz Prionicsâ-Check PrioSTRIP).

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty naruszenia prawa.

W ramach zarzutu pierwszego skarżąca twierdzi, że miało miejsce naruszenie zasady dobrej administracji w ten sposób, że pozwane opierają swe zalecenie zawarte w opinii EFS-y na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych oraz na wewnątrznie sprzecznych danych.

W ramach zarzutu drugiego skarżąca twierdzi, że miało miejsce naruszenie zasady, zgodnie z którą prawo do bycia wysłuchanym przysługuje w postępowaniach, w wyniku których mogą zostać wydane akty niekorzystne dla strony. W związku z tym skarżąca dodatkowo podnosi naruszenie ogólnych zasad prawa w postaci zasady równego traktowania oraz zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań w ten sposób, że wbrew swym własnym, ogłoszonym przepisom administracyjnym EFSA nie udzieliła skarżącej prawa do bycia wysłuchanym przed ogłoszeniem spornej opinii.

W ramach zarzutu trzeciego skarżąca twierdzi, że miało miejsce naruszenie ogólnych zasad prawa w postaci zasady równego traktowania oraz zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań w ten sposób, że wbrew swym własnym, ogłoszonym przepisom administracyjnym EFSA w spornej opinii nie zawarła pouczenia w przedmiocie możliwości jej zaskarżenia.

W ramach zarzutu czwartego skarżąca twierdzi, że miało miejsce naruszenie podstawowego prawa do prowadzenia działalności zawodowej oraz podstawowego prawa do prowadzenia działalności gospodarczej w ten sposób, że opinia EFS-y została ogłoszona bez uwzględnienia jej szkodliwych skutków dla skarżącej.